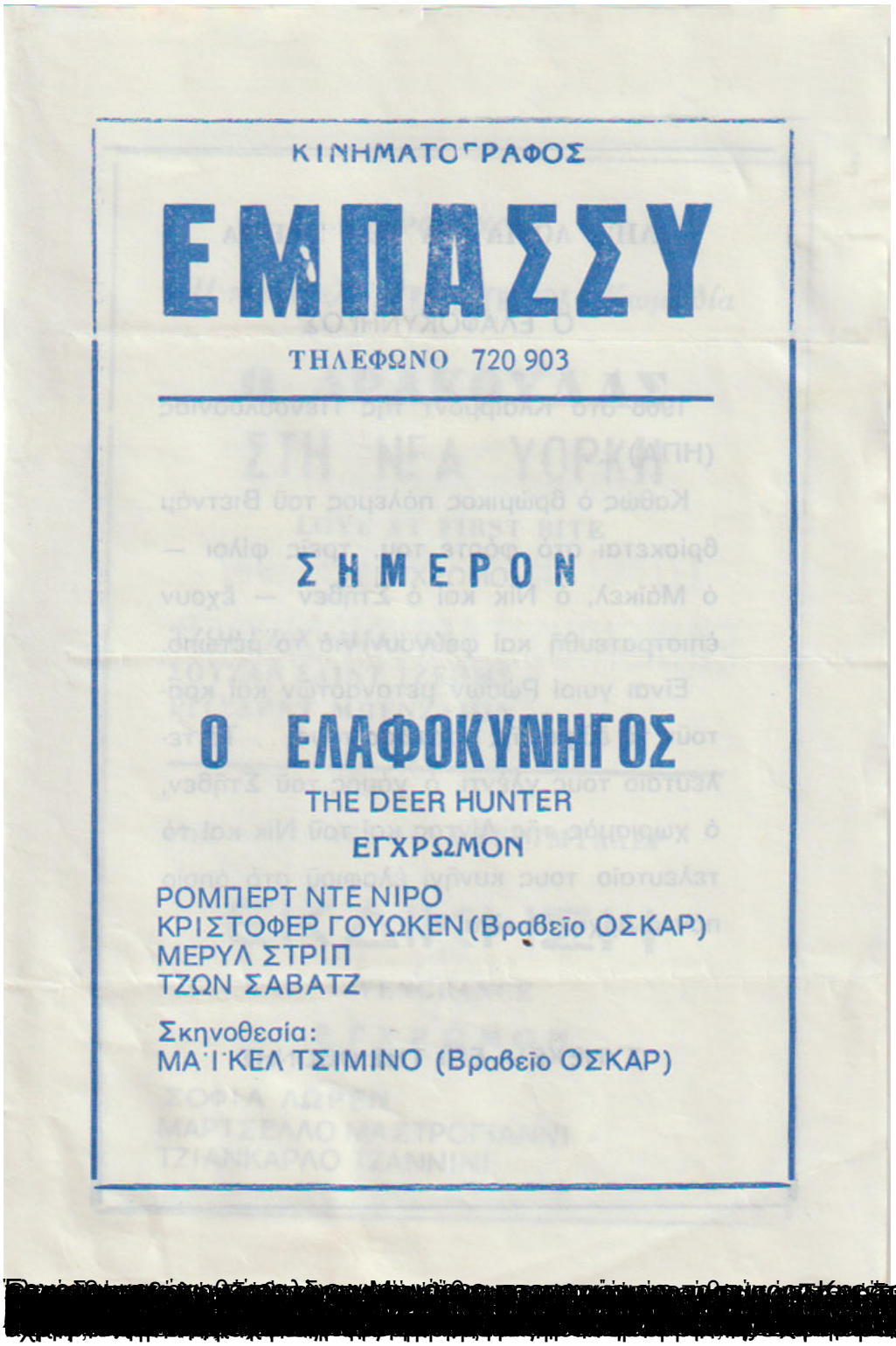
Δεν γεννήθηκα, δεν μεγάλωσα εκεί. Ούτε ενηλικιώ θηκα εκεί. Δεν έχω καμιά αίσθηση εντοπιότητας, μήτε οικειότητας. Δεν ήταν ο κόσμος μου. Ούτε επιθύμησα να γίνει. Μολοντούτο κουβαλάω μερικά έντονα ίχνη του, ιδού και μια προτεραία αναφορά από τον Φεβρουάριο του 2018: …μικρό κολωνακιώ τικο Μνημόσυνο . Ως τελευταίο ίχνος, ας αναφερθεί ο Οκτώ βριος του ’19 όπου μια μπόρα με βρήκε εκεί, μετά από ένα οδυνηρό και ανεξίτηλο μνημονιακό τραύμα, το οποίο έκλεισε τυχαία τον κύκλο του, επίσης εκεί.

Αφορμή για τούτες τις εξομολογητικές αράδες στάθηκε η κουβέντα παρά θίν’ αλός μετά φίλου, ο οποίος τα τελευταία 50τόσα χρόνια έχει πολιτογραφηθεί ως Κολωνακιώτης. Είχε, το λοιπόν, τα προβλήματά του με την κατασκευή του σταθμού του μετρό που κόμισε έξτρα άγχος. Εστίασε επίσης στο κεφάλαιο της και ψυχαγωγίας αποκαλούμενης, καθώς τα τραπεζοκαθίσματα τείνουν να καταλάβουν και τους τελευταίους ελάχιστους χώρους, ενώ η ηχορύπανση από κάθε τέτοιου είδους δραστηριότητα έρχεται να εξαντλήσει τα τελευταία αποθέματα ηρεμίας και υπομονής. Για το τέλος, άφησε την μπουζουκοποίηση του Embassy

.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΜΠΑΣΣΥ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ 720 903

ΣΗΜΕΡΟΝ

Ο ΕΛΑΦΟΚΥΝΗΓΟΣ

THE DEER HUNTER

ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΡΟΜΠΕΡΤ ΝΤΕ ΝΙΡΟ
ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ ΓΟΥΩΚΕΝ (Βραβεῖο ΟΣΚΑΡ)
ΜΕΡΥΛ ΣΤΡΙΠ
ΤΖΩΝ ΣΑΒΑΤΖ

Σκηνοθεσία:
ΜΑΪΚΕΛ ΤΣΙΜΙΝΟ (Βραβεῖο ΟΣΚΑΡ)